

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 12.

Udgivet 20de April.

1882.

Brugsregler

5 April.

for Grimsdalens Statsalmenning i Dobre Herred, vedtagne af Almenningsbestyrelsen under 7de Juni 1881 og approberede af det Kongelige Finantz- og Tolddepartement under 5te April 1882.

§ 1. Næverstækning, Løvflugt og Risbrydning er forbudt.

§ 2. Al Skov i Grimsdalen maa udelukkende benyttes til Sæterbrug.

§ 3. Strækningen mellem Bjørnsgaards-Sæteren forbi Midtsæter ned til Tollesshaugen paa Dalens Nordside fredes for de Brugsberettigedes Flugt.

§ 4. Al Furuskov, saavel i Almenningen som i de Grimsdalen fra Alnedalen tilfaldende Skovstrækninger fredes indtil videre.

§ 5. Tørt maa fortrinnsvis benyttes og kan tages overalt i Skoven, hvor det forefindes. Ligeledes tillades det hver Sætereier at hugge indtil 4 Læs raa Bjerk paa følgende Betingelser:

a. Træerne maa ikke hugges, medmindre de holde mindst 5 Tommer paa Flugtsfladen.

b. Træerne hugges lige ved Jorden, saa ingen lang Stubbe bliver igjenstaaende. Al Kvist paa de fældede Træer maa medtages.

c. Flugt af raa Bjerk maa alene foregaa i første Halvdel af Juli. Inden dette Tidsrum kan Dphynsmanden igjen bestemme en Tid af 2 Dage.

§ 6. For at have Tilsyn med Flugten og paaase Reglernes Overholdelse, antager Bestyrelsen en Sætereier i hvert af de forskjellige Sæterlag. Denne er pligtig at fungere som Dphynsmand for Sæterlaget 2 Aar ad Gangen uden Betaling og med samme Ansvar som en lønnet Skovbogter.

For at lette Dphynet deles Grimsdalen i følgende Distrikter:

1. Bærkensæter. Distriktet begynder ved Tværgjelet og gaar østover til Lillestulen paa begge Sider af Grimsa.

- 5 April. 2. Bjørnsgaardsæter. Fra Lillestulen til Gammelstulen paa Nordfiden af Grimsa; paa Sydfiden af denne fra Lillestulen til Skrebækken.
3. Tværliæter. Fra Gammelstulen til Tværbækken paa Nordfiden af Grimsa; paa Sydfiden af denne fra Skrebækken til Tværbækkens Udlob i Grimsa.
4. Midtsæter. Fra Tværbækken til Grimsdals Værk paa Nordfiden; paa Sydfiden fra Tværbækken til Tollefschaug Bro.
5. Tollefschaugen. Fra Tollefschaug Bro paa Sydfiden af Grimsa til Haverdalsaa; paa Nordfiden fra Grimsdals Værk til et Punkt ligeoverfor Haverdalsaa's Udlob i Grimsa.
6. Stakstol. Fra Haverdalsaaen paa begge Sider af Grimsa til Almenningens Østgrændse; herhen hører ogsaa Skovstrækningen i Kolletholen.

§ 7. Alle Mulkter tilfalder Almenningsskassen.

5 April.

Brugsregler

for Fjøs Sogns Andel i Thingestad Bygdealmenning i Sogns Fogderi, vedtagne af Almenningsbestyrelsen den 12te September 1881 og approberede af det Kongelige Finants- og Tolddepartement under 5te April 1882.

§ 1. Al Hugst af Træer og Buske af hvad Navn nævnes kan, saavel som Lovhugt, Barhugt, Rishugt, Næverflækning, Lyngstjæring og Høslaar forbydes aldeles for et Tidsrum af 10 — ti — Aar, fra den Tid at regne, da de den 13de November 1871 approberede Regler ophøre at gjælde.

§ 2. Forsaavidt enkelte gamle, gjenstaaende Furuer og top-hugne gamle Birke skulde foraarsage Skade paa Ungvæxt af Furu, eller Ungskoven skulde blive saa stor og tæt, at efter Forstvesenets Formening Hugst af undertrykte og enkelte gamle Furuer samt top-huggede gamle Birke bør finde Sted, kan Almenningsbestyrelsen efter Forstvesenets Udvisning lade saadan foretage i Forening med et eller flere Medlemmer af Bestyrelsen, og den ved Salget af Træerne saaledes bundne Indtægt tilfalder Almenningsskassen.

§ 3. Ovenstaaende Regler skal dog ikke være til Hinder for, at Brugeren af Thingestad fremdeles faar Anledning til at benytte den ham tilkommende Ret; dog påaligger det Almenningsbestyrelsen aarlig at besøge udvist af den mindst værterlige Træer det Tømmer og den Ved, som til Gaarden Thingestad udfordres.

§ 4. Lyngvidning forbydes aldeles; heller ikke maa anden Slags Jld optændes paa fri Mark i Almenningen.

§ 5. De i Almenningen Havneberettigede maa ikke modtage til Havning andre Kreaturer, end de selv kunne vinterfode.

§ 6. Alle Mølkter og konfiskerede Gjenstande tilfalder Al- 5 April.
menningsskassen.

§ 7. Tilsyn med Almenningen føres af Brugeren paa
Gaarden Thingestad, der ifølge sin Kontrakt dertil er pligtig.
Desforuden har Almenningsbestyrelsen at sørge for, at engang
aarlig 1 eller 2 paalidelige eiendomsberettigede Mænd befare Al-
menningens Skov for at paase disse Reglers Overholdelse; de
herved foranledigede Udgifter udredes af Almenningsskassen.

Forandring i Brugsregler

5 April.

for Ringsaker og Ræs Bygdealmenning.

Under 5te April dette Aar har det Kongelige Finants- og
Tolddepartement approberet en af Bestyrelsen for Ringsaker og
Ræs Bygdealmenning i Møde den 30te Juli 1881 fattet Beslut-
ning om Forhøielse af den i de gjældende Brugsregler for nævnte
Bygdealmenning, approberede den 29de August 1877, bestemte
Afgift af $\frac{1}{4}$ Alen lang Dagterved fra 10 til 25 Dre pr. Tavn og
for Torgran og Slindved fra 5 til 10 Dre pr. Læs.

Lov

15 April.
No. 1.

om Landkommunernes Skattevæsen.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Marts dette
Aar, saalydende:

Forste Kapitel.

Om Amtsudvalg.

§ 1. I enhver Amtskommune skal være et Udvalg, som
har besluttende Myndighed i de Sager, som ved denne Lov ere hen-
visste til dets Afgjørelse (§§ 13, 31, 33, 34, 38 og 39). Det
skal bestaa af Amtmanden som Formand og fire Medlemmer, der
vælges af Amtsformandskabet enten af dets egen Midte eller blandt
andre i Amtskommunen bosatte Mænd. Valget gjælder for fire
Aar og hvert andet Aar udtræde 2 Medlemmer, første Gang efter
Lodtrækning. Ved ethvert Valg udfaares tillige 4 Suppleanter.

Engen er pligtig til at modtage nyt Valg før end efter For-
løbet af en ligesaa lang Tid som den, i hvilken han har forrettet.

15 April.

§ 2. I Amtsudvalget afgjøres Sagerne ved Stemmeslæthed. Intet valgt Medlem kan deltage i Afgjørelsen af nogen Sag vedkommende den Herredskommune, til hvilken det er skattepligtigt. Medlemmer af Amtsudvalget, der ikke tillige ere Medlemmer af Amtsformandskabet, have Afgang til at deltage i dets Forhandlinger dog uden at afgive Stemme.

§ 3. De valgte Medlemmer skulle ogsaa sammentræde med Amtmanden til Raadslagning om Sager vedkommende Amtskommunens Økonomi, naar enten saadan er paabudt (§ 6), eller Amtmanden finder at burde høre deres Mening, navnlig naar der er Spørgsmaal om mere bekostelige Udbedringsarbejder, som han maa iværksætte uden at kunne oppebie Beslutning af Amtsformandskabet.

§ 4. I Udvalgets Møder føres Protokol; i de blot raadsflaaende dog kun, saavidt Udvalget selv bestemmer.

§ 5. Der tilkommer de valgte Medlemmer saadan Godtgørelse for Skyds og Diæt, som for Amtsformandskabsmedlemmer bestemt.

Andet Kapitel.

Om kommunale Skattepaalæg i Almindelighed og om Eiendomsstat.

§ 6. Amtmandens aarlige Overslag over Amtskommunens Udgifter og Indtægter samt det dertil knyttede Forslag til Beslutning om Paalæg af Amtsskat skal gjenneengaaes af Amtsudvalget, og med de Bemærkninger, som fra dets Side maatte fremkomme, trykkes og saavidt muligt omsendes til Ordførerne i Herredernes Formandskaber betimeligen, forinden det forelægges Amtsformandskabet til Behandling.

§ 7. Amtsskat udlignes paa Amtsdistriktets Matrikulskyld. Dog kan Amtsformandskabet bestemme, at et Beløb, som ikke maa overstige den halve Del af, hvad der i det Hele skal udskrives, fordeles paa Herrederne. Fordelingen sker for en Halvpart efter Matrikulskylden, for en Fjerdepart efter Folkemængden og for en Fjerdepart efter Amtsformandskabets Skøn.

De i Lovene om Skolevesenet paa Landet af 16de Mai 1860 § 40 og 31te Mai 1873 § 2 omhandlede Bidrag af offentlige Midler skulle beregnes efter Størrelsen af det Beløb, som Amtsformandskabet bevilger til Amtsskolekassen, uden Hensyn til, hvorvidt Beløbet udlignes paa Matrikulskylden eller fordeles paa Herrederne.

§ 8. Den Amtsskat, som er lignet paa et Herred, opføres paa dets Udgiftsoverslag for det følgende Aar og udskrives underet med Bidragene til Herredets øvrige Udgifter. Den forfalder til Betaling det følgende Aars 30te September, fra hvilken Tid Amtskommunen i Tilfælde af Udeblivelse kan fordrø Renter.

§ 9. Forsaavidt Amtsstat lægges paa Matrikulskylden, bliver 15 April. den med andre Skatter at fordele og at indfordre af Fogden, der, naar det af Amtsformandskabet forlanges, tillige oppebærer Herredernes Bidrag.

§ 10. Herredets Formandskab skal inden Udgangen af hvert Aars September Maaned forfatte Overslag over Herredets Udgifter og Indtægter i det følgende Aar, regnet fra 1ste Januar, indeholdende Forslag til Beslutning om Paalæg af Herredsstat.

I dette Overslag optages samtlige kommunale Indtægter og Udgifter, derunder indbefattet Værdien af Lægdshold og Naturalydelser til Fattigvæsenet samt Naturalarbejde paa de offentlige Veie, forsaavidt Herredsstyrelsen har bestemt, at det Sidste skal medregnes.

Den hidtil anordnede særskilte Bevilgning og Udligning af Fattigstat bortfalder, naar ikke de særlige Forhold, som omhandles i § 46, ere tilstede.

De særskilte Bestyrelser af kommunale Indretninger, navnlig Skole- og Fattigkommissionerne, skulle afgive sine Overslag over næste Aars Behov inden den Tid, Herredsstyrelsen bestemmer.

§ 11. Af Formandskabets Overslag skal en Afskrift udlægges til Eftersyn paa et bekvemt Sted i Distriktet, hvorom Ordføreren udfærdiger en Bekjendtgjørelse, som kundgøres paa sædvanlig Maade mindst 2 Uger, førend Sagen foretages til endelig Afgjørelse af Herredsstyrelsen.

§ 12. Herredsstyrelsen skal i Almindelighed inden Udgangen af Oktober Maaned have afgivet Beslutning om Bevilgninger til Kommunens Behov og om Paalæg af Herredsstat for næste Aar.

§ 13. Det samlede Beløb, som skal tilveiebringes ved Udskrivning af Stat (§§ 10 og 12), kan udskrives dels som Eiendomsstat, dels som Stat paa Formue og Indtægt.

Hvorvidt nogen, og i saa Fald hvilken Andel af Staten, der skal udredes som Eiendomsstat, og hvad der skal udlignes paa Formue og Indtægt, bestemmes af Herredsstyrelsen. Dog maa Eiendomsstaten i intet Tilfælde ansættes til mere end Halvdelen af det hele til Udligning bevilgede Beløb og inden denne Grændse ikke enten høiere eller lavere end 2 Kroner for hver Skylddaler eller 1 Krone for hver Skyldmark over eller under Gjennemsnitsbeløbet af Eiendomsstatter til Herredet i de nærmest foregaaende 5 Aar. Med Bifald af Amtsubvalget kan dog et større eller mindre Beløb under særegne Omstændigheder for enkelt Aar besluttes udlignet som Eiendomsstat, men saadan yderligere Afvigelse kommer ikke i Betragtning ved Beregning af Gjennemsnitsbeløbet for følgende Aar.

§ 14. Eiendomsstat udlignes:

- a. paa de matrikulerede Eiendomme i Herredet efter deres Skyld;
- b. paa Værker, Gruber, Sagbrug, Møllebrug, Fabrikker, Jiskevær, Salterier, Landser, Løsse- og Lastepladse, Skibsværfter og andre industrielle Anlæg.

15 April.

De under Bogstav b nævnte Eiendomme med Undtagelse af Grund, Vandfald og deslige, hvortil ved Matrikuleringen er taget Hensyn, tages af Vægningskommissionen og ansættes til Skyldmark efter det Tal, som fremkommer ved at dividere Tagtsummen med Gjennemsnitsværdien af Skyldmarken i Amtet for de sidst forløbne 5 Aar. Ved Bestemmelsen af Gjennemsnitsværdien medregnes ikke Salg, som ere foretagne af Forældre til Børn, eller Overdragelser efter Afsædestakter. Om den stedsfundne Taxation gives Herredets Formandskab og vedkommende Eier eller hans Fuldmægtig Underretning, og ere begge berettigede til at forlange Overtagt ved Overvægningskommissionen. Naar en af de under Bogstav b nævnte Eiendomme i et Kalenderaar ikke har været i Drift, udgaar den for det følgende Aar af Fortegnelsen over de Eiendomme, paa hvilke Skat udlignes.

Herredsstyrelsen kan forlange, at Fogden skal fordele og indfordre Beløbet af Eiendoms-skatten i Forbindelse med andre Skatter.

Tredie Kapitel.

Om den af Formue og Indtægt betingede personlige Skattepligt.

§ 15. Med de Begrænsninger, som følge af denne Lov, er Enhver, som bor eller har Eiendom eller Næringsdrift i nogen Kommune i Riget, pligtig til at svare Skat til Kommunen af sin Formue og Indtægt.

§ 16. Af Formue og Indtægt svares Skat til den Kommune, i hvis Distrikt den Skattepligtige bor, forsaavidt Formuen eller Indtægten ikke lovlig er at beskatte i nogen anden Kommune her i Riget (§§ 17 og 18) eller gennem nogen anden Vægning (§ 18).

§ 17. Formue i og Indtægt af fast Eiendom eller Anlæg samt Formue i og Indtægt af Næringsdrift, som knytter sig til saadan Eiendom eller Anlæg, beskattes i det Distrikt, hvori Eiendommen eller Anlægget er beliggende.

Til Eiendomme og Virksomheder, der saaledes beskattes, henføres navnlig:

- a. Jordbrug og Skov samt Hus og Grund;
- b. Bønder, Damhold, Vosse og Væstpladse samt Skibsværfter;
- c. Kistevær og Salterier;
- d. Værfter, Gruber, Sagbrug, Møllebrug, Fabrikker og andre industrielle Anlæg samt Værksteder for Haandværksdrift;
- e. Anlæg for Handel og Omsætning, hvad enten Næringsdriften drives med særlig Hjemmel, saasom Borgerstab eller Landhandelsbrev, eller med Berettigelse som Haandværksborger, Fabrikant eller Værkseier (Lov om Handelen af 8de August 1842).

§§ 9 og 14) eller i Medhold af den paa Stedet gjældende 15 April.
almindelige Handelsfrihed: idet ved de i nævnte §§ 9 og 14
f. Kontor for privat Bedrift, som pleier at holdes aabent væ-
sentlig i samme Tid som for vedkommende Art af Forretnin-
ger sædvanligt; og endvidere i Medhold af de i nævnte §§ 9 og 14
g. Gjæstgiversteder og Utlæg for Boverkning;

Udfibningsvirksomhed, som drives af Handelsborger som
saadan, saavel som enhver anden Virksomhed, der betinges af Han-
delsborgerstab, beskattes paa det Sted, hvor den Handelnde har
Borgerstab eller har ladet sig indskrive som Udfibningsberettiget.
Udfibningsvirksomhed, som drives af Producent, beskattes
underet med Tilvirkningsbedriften, undtagen forsaavidt Udfibningen
sker i et andet Distrikt end det hvori Tilvirkningen foregaar. I
sidsnævnte Tilfælde statlægges af den samlede Indtægt $\frac{2}{3}$ i det
Distrikt, hvor Varen tilvirktes, og $\frac{1}{3}$ der, hvor den udfibes. Hvad
her er bestemt angaaende Udfibning, gælder ogsaa om anden Om-
sætning, forsaavidt denne knytter sig til saft Anlæg.
Udfibning, som foregaar fra en Byes nuværende Havne-
ratorium, betragtes som foregaaet fra Byen.

§ 18. Unavngjorte Interessentskaber og Indretninger, der drive nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig og ikke beskattes efter § 17, betragtes som skattepligtige Personer og lignedes i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. De beskattes der af deres Formue udenfor den indbetalte Aktiekapital og af den Del af Indtægten, som overstiger sædvanlige Renter af samme. I Mangel af anden Oplysning betragtes den halve Del af den Sum, der udkommer ved at kapitalisere Udbyttets Gjennemsnitsbeløb for de sidste 5 Aar efter en Rentefod af 5 pCt. som indbetalt Aktiekapital.

Under særskilt Bestyrelse staaende Afdeling af Interessentskab eller Indretning, som omhandles i denne §, skatlægges paa det Sted, hvor Afdelingens Bestyrelse har sit Sæde, af Indtægten af den Virksomhed, som der drives.

§ 19. Foraauidt der opstaar Tvist om, hvorvidt Formue i eller Indtægt af Eiendom, Anlæg eller Virksomhed i Genhold til foregaaende §§ er at beskatte i andet Distrikt end det, hvori Eieren eller Driftsforstanderen bor, eller hvori Hovedbestyrelsen har sit Sæde, og Parterne ere enige om at voldgive Sagen, skal vedkomende Regjeringsdepartement endelig afgjøre Tvisten.

§ 20. Dødsboer ligned i Stat af Formue og Indtægt, men Konkursboer kun af Indtægten af den Virksomhed, som drives for deres Regning.

§ 21. Personer, som ikke have noget fast Opholdssted, lignedes i Skat i det Distrikt, hvor de efter sine øvrige Forhold maa antages at have sit Hjem.

§ 22. Udlænding eller udenlandst Selskab, som her i Riget

15 April. driver Bankforretning eller Forsikringsvirksomhed, beskattes af Formuen i og Indtægten af den her drevne Virksomhed paa det Sted, hvor denne foregaar.

§ 23. Fuldmægtig for Udlænding eller udenlandsk Selskab, som i nogen Kommune her i Riget driver nogen Virksomhed, som er Gjenstand for Beskatning, er personlig ansvarlig for Skatterne.

§ 24. Forpligtelsen til at betale Skat til en Kommune, bestemmes efter det Forhold, hvori nogen staar til Kommunens Distrikt den 30te September i det Aar, som gaar foran det, for hvilket Skatten ligneds. Dog skal den, som i Løbet af de sidste 12 Maanedes før 30te September i kortere eller længere Tid har været Handelsborger til nogen By, deltage i Udbetalingen af Byens Skatter for næste Aar, om end hans Stilling som Handelsborger maatte være ophørt inden den nævnte Tid, medmindre Borgerskabet er bortfaldt for medelft Dødsfald eller han har opgivet sit Bo. Indvaanere af et Distrikt, som til enkelte Aarstider tage midlertidigt Ophold i et andet, blive ikke skattepligtige til dette.

§ 25. Formues- og Indtægtskat kan ikke paalægges:

- a. Staten eller Kommunen for de samme tilhørende Eiendomme og Indretninger, — den almindelige Brandforsikrings-Indretning derunder indbefattet;
- b. Norges Bank;
- c. Hypothekbanken;
- d. Hypothekforeninger, hvis Planer ere stadfæstede af Kongen;
- e. Universitetet og offentlige Skoler;
- f. Kirker, som eies af Menighederne;
- g. Milde Stiftelser;
- h. Selskaber og Indretninger, som ikke have Erhverv til Formaal, saasom Videnskabselskaber, Kunstforeninger, Museer og selskabelige Klubber;
- i. Det offentlige Veivæsen og Jernbaner, som ere til almindelig Afbenyttelse;
- k. Kanaler;
- l. Vandledninger, som tilhøre nogen Kommune;
- m. Fremmede Magters Gesandter og Konsuler eller hos disse ansatte Tjenestemænd, uden forsaavidt de her i Riget have nogen deres Stilling som saadan uvedkommende Virksomhed, Næring eller Indtægt.

§ 26. Saalænge Kongsberg Sølvværk tilhører Staten, er Værket i samme Udstrækning som hidtil fritaget for Skat af Formue og Indtægt.

§ 27. Koro's Kobberværks Forhold til Kommunerne forbliver uforandret. Det samme gælder om andre Bergværker eller Brug med Hensyn til den Fritagelse for Bidrag til Herredets Udgifter, som er betinget af, at de have eget Skole- eller Fattigvæsen.

§ 28. Dissentere forbeholdes den dem efter Lov af 16de 15 April. Juli 1845 § 3 tilkommende Fritagelse for Idelser til Statskirken og dens Betjente. Som Følge heraf skulle Idelser af denne Art, som maatte være indbefattede i de Beløb, der skulle udlignes som personlig Skat, sættes ud af Betragtning ved Beregning af de Skattebidrag, Dissentere have at erlægge.

Fjerde Kapitel.

Om Vigning.

§ 29. Den Del af Herredsskatten, som falder paa Formue og Indtægt — Verdien af Lægdshold og Naturalydelse samt i Tilfælde Naturalarbejde medregnet — fordeles paa de Skattepligtige af en Vigningskommission, bestaaende af saamange af Herredsstyrelsen i eller udenfor dens Midte valgte Medlemmer, som den selv bestemmer.

Herredsstyrelsen vælger tillige et af den selv fastsat Antal Suppleanter.

Vigningskommissionen vælger selv sin Formand. Dens Medlemmer forrette som saadanne i to paa hinanden følgende Aar, dog saaledes, at Halvdelen af de Medlemmer, som vælges første Gang efter denne Lovs Kundgjørelse, eller, om Tallet er ulige, den mindre Halvdel efter Lodtrækning udtræder efter at have forrettet i et Aar. Senere udtræder hvert Aar de, som have forrettet længst. Suppleanterne forrette kun et Aar som saadanne.

Den, der har været Medlem af en Vigningskommission, kan undslaa sig for at modtage Valg i saa lang Tid som den, hvori han uafbrudt har forrettet som saadant.

§ 30. Med Jagttagelse af nedenstaaende Bestemmelser forskrives Herredsstyrelsen de Regler, som skulle besørges ved Vigningen.

§ 31. Paa Formuen maa ikke ligned mere end en Femtepart af Formues- og Indtægtskattens samlede Beløb, og i Almindelighed heller ikke mere end 10 Kroner eller mindre end 2 Kroner 50 Ore af hvert 5000 Kroner, med mindre Formuesskatten ved at ansættes til sidstnævnte Beløb vilde overstige en Femtepart; dog kan Herredsstyrelsen bestemme, at det Beløb, der ligned paa Formuen, skal svares med indtil 15 Kroner af hvert 5000 Kroner, men Beslutningens Gyldighed beror da paa Amtsudvalgets Bifald.

Smaa Formuer paa indtil 2000 Kr. kunne undtages. Ligeledes kan undtages Husgeraad og andet Løstøre, som ingen Indtægt giver.

Formuesskatten fordeles paa Skatteyderne efter det ligefremme Forhold af den Formue, hvortil hver Skatteyder af Vigningskommissionen ansættes.

Formuesskat kan ikke ilignes Rogen, hvis Indtægt er for ringe til, at han deraf skal svare Skat.

15 April. § 32. Paa Indtægt sker Fordelingen efter det ligefremme Forhold af den aarlige Indtægt, hvortil hver Skatteyder af Vigningskommissionen ansættes, dog med de Afændringer, som i Medhold af følgende §§ vedtages.

§ 33. Et vist Beløb af enhver Indtægt skal være skattefrit. Størrelsen af dette Beløb skal afhænge af, hvor stor Familie Skatteyderen foruden sig selv og Egtefælle har at forjærge, og kan tillige, naar saa bestemmes, bero paa Størrelsen af hans Indtægt.

Til Bestemmelse af det skattefrie Beløbs Størrelse for hver enkelt Skattepligtig inddeles de Skattepligtige i følgende Klasser:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke have Noget at forjærge.

2den Klasse omfatter dem, der have 1 til 3 Personer at forjærge.

3die Klasse omfatter dem, der have 4 til 6 Personer at forjærge.

4de Klasse omfatter dem, der have 7 eller flere Personer at forjærge.

Om det Forhold, hvori de forjærgede skulle staa til Skatteyderen for at begrunde dennes Hensjærelse til den ene eller anden Klasse, afgiver Herredsstyrelsen almindelige Forskrifter. Familiens Størrelse den 30te September lægges til Grund for Klassifikationen.

Naar Afkortningen alene beror paa Familiens Størrelse, fradrages den antagne Indtægt kun det Beløb, som efter gyldig Beslutning er aldeles skattefrit i den Klasse, hvortil Skatteyderen er henført.

Det mindste skattefrie Beløb skal udgjøre i 1ste Klasse 100 Kroner, i 2den Klasse 200 Kroner, i 3die Klasse 300 Kroner og i 4de Klasse 400 Kroner. Disse Tal kunne forhøies indtil $\frac{5}{10}$ eller Tallenes Beløb halvanden Gang og med Bisald af Amtsubvalget ogsaa udover denne Grændse, men dog ikke mere end til 200 Kroner i 1ste, 400 Kroner i 2den, 600 Kroner i 3die, og 800 Kroner i 4de Klasse. Ligeledes kan det fastsatte mindste skattefrie Beløb af Herredsstyrelsen med Amtsubvalgets Samtykke nedsættes.

§ 34. Er det vedtaget, at Størrelsen af det skattefrie Beløb skal bero foruden paa Familiens Størrelse tillige paa Størrelsen af den Skattepligtiges Indtægt, bestemmes den skattefrie Del af hans Indtægt efter følgende Tabel:

15 April.

1ste Klasse. (Engen at forløge)	2den Klasse. (1—3 Personer at forløge).	3die Klasse. (4—6 Personer at forløge).	4de Klasse (7 eller flere Personer at forløge).
100 Kr.	200 Kr.	300 Kr.	400 Kr.
100—200	200—400	300—600	400—800
200—300	400—600	600—900	800—1200
300—500	600—1000	900—1500	1200—2000

24 Indtægten er skattefri

Do: er $\frac{6}{10}$ frit af hvad den udgjør over

" " $\frac{4}{10}$ " " " "

" " $\frac{2}{10}$ " " " "

De aldeles skattefri Indtægter kunne nedbattes under eller forhoies over de i Tabellen fastsatte Grændser i Overensstemmelse med, hvad der i § 33 er bestemt. Nedbattes de aldeles skattefri Beløb, blive de i de øvrige Rubrikker anførte Indtægtsbeløb forholdsvist at nedbattes.

I Henshold til foranstaaende Tabel skal der ved offentlig Joransatning udarbejdes en Tabel over, hvor stor Del af Indtægten er skatbar i hver af de anførte fire Klasser. Tabellen udføres kun for Summer delelige med 25. § 35. Udenbygdsboende, der ifølge §§ 17 og 18 ere skattepligtige, henføres uden Hensyn til deres Families Størrelse til 2den Klasse.

Uanvognne Interesentfaber og deslige Indretninger henføres til den Klasse, som Herrerestirelsen bestemmer. For Handelsfirmaer og andre navngivne næringsdrivende Selskaber er det hele Tal, som udkommer, naar Antallet af de Personer, som alle Deltagere have at forløge, deles med Deltagernes Antal bestemende med Hensyn til den Klasse, til hvilken de skulle henføres.

§ 36. Der kan fastsættes et mindste Beløb af Skat, som Enhver, der efter de forøbrigt vedtagne Regler er skattepligtig af sin Indtægt, har at erlægge, om end hans Skat ved ligefrem Anvendelse af Reglerne vilde blevet mindre. Dette Beløb maa ikke overflige 2 Kroner.

15 April.

§ 37. Det Forslag til Vigningsregler, som Formandskabet afgiver til Efterkommelse af denne Lov, skal mindst 4 Uger, førend det forelægges Herredsstyrelsen til Afgjørelse, udlægges til Eftersyn paa et bekendt Sted i Distriktet, hvorom Beskjendtgjørelse sker paa sædvanlig Maade. En Afskrift skal derhos betimeligen gjennem Fogden indsendes til Amtmanden, og have disse Embedsmænd, saasnart ske kan, at meddele Formandskabet de Bemærkninger, til hvilke de maatte finde Anledning.

§ 38. Finder Amtmanden de vedtagne Vigningsregler stridende mod Lov, og Herredsstyrelsen efter modtaget Tilfjendegivende forsaavidt ikke forandrer dem, forelægger han Sagen for Amtsudvalget, som udfærdiger de fornødne Regler.

Herredsstyrelsen kan dog ved Rettergang faa afgjort, hvorvidt de af samme vedtagne Regler som stemmende med Lov ere gyldige. Imidlertid gjælder, hvad der af Amtsudvalget er foreskrevet. I saadanne Sager bortfalder Forligsmægling; de anlægges mod Amtmanden paa Amtsudvalgets Vegne. Underrettens Dom paaanføres i Tilfælde umiddelbart til Højesteret. Den Skattepligtiges Afgang til ved Rettergang paa sædvanlig Maade at lade prøve Lovligheden af de anvendte Vigningsregler er ham forbeholdt.

§ 39. Forandringer i de engang vedtagne eller foreskrevne Vigningsregler kunne ikke iværksættes uden Bisald af Amtsudvalget.

§ 40. Vigningskommissionen har for enhver Skattepligtigs Bedkommende at fastsætte den Formue og den Indtægt, hvorefter han skal betale Skat, samt den Klasse, til hvilken han skal henføres. Den har tillige at besørge udregnet den Skat, som efter de fastsatte Forholdstal falder paa enhver Skattepligtig. Vigningskommissionen er berettiget til at erholde Godtgjørelse til lønnet Medhjælp.

§ 41. Formuen ansættes til det Beløb, som den 30te September efter gjængse Priser antages at have været den virkelige Værdi af den Skattepligtiges værlige og urørlige Eiendom samt udestaaende Fordringer efter Fradrag af den ham paahvilende Gjæld.

Ved Ansættelse af Formue i Eiendom eller Anlæg, som ifølge § 17 bestattes særskilt, skal fra den antagne Værdi drages Gjæld til et Beløb, der skjønnes at staa i samme Forhold til Værdien, som Beløbet af Eieren hele Gjæld til den samlede Værdi af hans værlige og urørlige Eiendom samt udestaaende Fordringer. I Mangel af tilfredsstillende Oplysning betragtes Eiendommens eller Anlæggets halve Værdi som Eieren Formue i samme.

Til Formue henregnes ikke Kapitalværdi af Indtægter, der ophøre med den Berettigedes Død, saasom Livrente, Føderaad og Pension.

§ 42. Indtægten ansættes til det Beløb, som den Skattepligtige i det sidstforløbne Aar, regnet til 30te September, antages i Virkeligheden at have indvundet i Penge eller Penges Værdi.

Til Indtægt regnes saaledes Rente af Formue, Livrente,

Føderaad og Pension samt enhver Fordel, som er vunden af Eien- 15 April.
dom eller ved Arbejde eller Virksomhed, hvad enten det vundne
maatte bestaa i Underhold, Klæder og Husly eller i andet, som er
anvendt til egen eller Families Nytte eller Behagelighed eller til
Udvidelse af Næring eller Drift eller til Formuesforøgelse.

For deres Vedkommende, der have Indtægt af Gaardsbrug,
Skovdrift, Handel, Haandværk eller anden Næring, hvis aarlige
Afsætning er foranderlig, ansættes Indtægten til det Beløb, som
Næringen har om andet kan antages at give. Fra det antagne
Bruttobeløb af Indtægten drages, foruden Renter af Skatteyderens
Gjæld, alle Udgifter, der ere paadragne til Indtægtens Erhvervelse.
Til Afdrag kommer saaledes:

- a. Driftsomkostninger, derunder indbefattet Lønninger, men ikke
Udgifter til den Skattepligtiges og Families Underhold og
Betjening eller til Bolig for ham og hans Husstand.
- b. Udgifter til almindelig Vedligeholdelse og Forsikring af Huse
samt lignende Udgifter til Skibe og andre som Driftsmidler
benyttede faste eller rørlige Eiendele, men ikke til Husgeraad
og lignende, der bruges i den Skattepligtiges eller hans Fa-
milies Bopæl eller Husholdning.
- c. Leie, Brugs- eller Forpagtningsafgift, Føderaad og lignende
Udredelser.
- d. Udgifter ved Bestyrelse af Embede eller Bestilling samt Pen-
sioner eller andre Byrder, der maatte paahvile samme.

Til Indtægt henregnes ikke tilfældige Formuesforøgelser,
saasom ved Arv eller Gave.

§ 43. De Summer, der opføres som Formue, kan Vig-
ningskommissionen afrunde saaledes, at de opføres med det nær-
meste Antal Kroner, der er deelsligt med et Tal, som ikke maa
være større end 500, naar Formuerne ikke overstige 5000 Kr., —
2000, naar de ere over 5000, men ikke over 20,000 Kr., —
5000, naar de ere over 20,000, men ikke over 150,000 Kr., og
20,000, naar de ere over 150,000 Kr.

Ligeledes kunne de Summer, der opføres som Indtægt, af-
rundes til et Antal Kroner, der er deelsligt med et Tal, som ikke
maa være større end 250, naar Indtægten ikke overstiger 5000
Kr., — 500, naar den er over 5000, men ikke over 15,000 Kr.,
og 2000, naar den er over 15,000 Kr.

Naar en Formue eller Indtægts sande Størrelse ligger midt
imellem tvende Tal, der ere deelslige med den vedtagne Divisor,
bliver den at henføre til det mindste af disse to Tal.

Nogen anden Afvigelse maa ikke af nogenjomhelst Grund
gøres hverken til Forhøielse eller Nedsættelse af den Formue eller
Indtægt, som opføres.

Derimod kan Vigningskommissionen, naar Udredelsen af den
fulde Skat antages paa Grund af særegne Omstændigheder at ville

15. April. falde særdeles trykkende for eller af andre Grunde særdeles ubillig imod nogen Skattheder, herom gjøre Forestilling til Herredsstyrelsen, der saavel i dette Tilfælde som naar deslige Omstændigheder maatte indtræde, efterat Vigningskommissionens Forretning er tilende, eller af denne ikke har været taget i Betragtning, afgjør, hvorvidt den hele Vedkommende paahvilende Skat eller nogen Del deraf skal bortfalde.

Naar det, efterat de Skattepligtiges Formue er fastsat, bestindes, at den Sum, som efter den ifølge § 31 tagne Beslutning skulde udlignes, paa Formuen udgjør mere eller mindre, end efter samme § tilstedeligt, skal Vigningskommissionen foretage den fornødne Rettelse saaledes, at det paa Formuen falvende Skattebeløb fastsættes til et med 10 deleligt Antal Dre for hvert 5000 Kr. Formue.

§ 44. Handelsfirmaer og andre næringsdrivende Selskaber, som bestaa af navngivne Personer, lignes underet, medmindre Medlemmerne forlange at liges særskilt og derhos give de til saadant særskilt Vigning fornødne Oplysninger som deres indbyrdes Forhold til Interessentskabet.

§ 45. Fattigkommissionens fordeles baade Bøgdshold og Naturalhjælper til Fattigvæsenet. Efter de af Herredsstyrelsen satte Taxter godskrives enhver Yder Værdien saavel af disse Udredelser som af Naturalarbejde, og tilkommer der ham Godtgjørelse, forsaavidt den overstiger Beløbet af den ham ilignede Skat.

§ 46. Naar Sogne eller Dele af et Herred med behørig Hjælp danne egne Afdelinger med Hensyn til offentlige eller kommunale Indretninger, saasom Kirke og Skole eller Fattigvæsen, blive de saadanne Indretninger vedkommende Udgifter særskilt at fordele paa de Skattepligtige i hver Afdeling efter de ved den almindelige Vigning for Herredet stedsundne Ansættelser af Formue og Indtægt.

Paa lige Maade fordeles den Part af et Herreds Fællesudgifter, som falde paa Værk, Brug eller Fabrik, der er fritaget for Bidrag til Herredets almindelige Skole eller Fattigvæsen. Fornøden Bestemmelse om de Endringer, hvormed denne Lov bliver at anvende ved Bevilgning og Udligning af Udgifter ved Indretninger, der er fælles for flere Kommuner, afgives af Røngen.

§ 47. Vigningsforretningen skal i Almindelighed være tilendebragt inden Marts Udgang. Forhandlingerne indføres i en af Formandskabets Ordfører autoriseret Protokol. En Afskrift af Vigningsforretningen udlægges til Ostersyn paa et bekvemt Sted, hvilket bekendtgøres paa sædvanlig Maade.

§ 48. Klage over Vigningen maa indgives skriftligt til Vigningskommissionens Formand inden 4 Uger efter at Vigningsforretningens Udlæggelse er bekendtgjort. Klage kan gaa ud paa enten:

a. at Klageren urettelig er skattekrevet, er skattekrevet efter en for 15. April. hoi Ansættelse af Formue eller Indtægt eller henført til en anden for hoi befattet Klasse; eller

b. at nogen anden Skattepligtig er skattekrevet efter en for lav Ansættelse eller henført til en for lavt befattet Klasse eller uretteligen forbigaaet. Art. maall for, at komme i Betragtning være fremført af En eller Flere, hvis paalignede Skat udgjor idet mindste enten 200 Kr. eller 5 pCt. af, hvad der i det Hele er udlignet. Begge Arter af Klager skulde indeholde bestemte Paastande, støttede til Forklaringer om de efter Klagerens Formening sande Forhold.

Ligningskommissionen har at tage Klagerne under Overveielse, efter Omstændighederne at anstille yderligere Undersøgelser og ved Kjendelse, som i Korthed skal begrundes, at afgjøre enhver Klage især; dog kan ingen forhoiet eller ny Ansættelse ske i Anledning af saadan Klage, som omhandlet under Lit. b, førend der har været givet vedkommende Skattepligtige Anledning til at udtale sig. Foraaibid Klagerne ikke imødekomes af Ligningskommissionen, sendes de tilligemed de afgivne Kjendelser fra Ligningskommissionen til Overligningskommissionen, der ogsaa har at paafjende Klager, som inden en af sidstnævnte Kommission fastsat Frist maatte indkomme fra Nogen, der enten er skattekrevet, eller hvis Skat er forhoiet i Henhold til nærværende §'s Litra b.

Er Klageren en Udenbygdsboende, som er lignet i Henhold til §§ 17 og 18, og har han forlangt, at Klagen, i Tilfælde, skal paafjendes af den særskilte Overstattekommission (§ 53), indsendes Klagen med Ligningskommissionens Kjendelse til Amtmanden, som har at foranstalte det Fornødne til dens Afgjørelse.

§ 49. Ligningskommissionen besørger de nye Udregninger af Skat, som dens egne, Overligningskommissionens eller Overstattekommissionens Kjendelser, maatte foranledige, og anvender herved den ved Hovedligningen benyttede Procentberegning.

§ 50. Det paaligger enhver Embeds-, Bestillings- og Ombydsmand at gaa Ligningskommissionen tilhaande med de Oplysninger, han er istand til at meddele.

Femte Kapitel

Om Paagaaft af Ligningskommissionens Kjendelser.

§ 51. Samtidigt med Valg af Ligningskommission skal Herredsstyrelsen aarligt i eller indenfor sin Midte vælge en Overligningskommission, bestaaende af saa mange Medlemmer, som ved Herredsstyrelsens Beslutning bestemmes. Herredsstyrelsen udvalger tillige et af den selv fastsat Antal Suppleanter.

15 April. § 52. Overligningskommissionen, som selv vælger sin Formand, har ved Kjendelse, der i Korthed skal begrundes, at afgjøre de til den indkomne Klager og derunder at bestemme den Formue og Indtægt, hvorefter Skatten skal beregnes, samt den Klasse, hvortil vedkommende Skatteyder skal henføres.

Naar noget Medlem af Vigningskommissionen til Protokollen har erklæret, at han anser en Skatteyder at være af Pluraliteten ansat til for ringe Formue eller Indtægt eller henført til en for lavt beskattet Klasse og derfor har forlangt Overligningskommissionens Afgjørelse, kan denne forhøje Ansættelsen eller henføre Skatteyderen til en høiere beskattet Klasse, om end ingen Klage er indkommet, dog først efterat der har været givet Skatteyderen Anledning til at udtale sig.

§ 53. Udenbygdsboende, der ere lignede i Skat i Henshold til §§ 17 og 18, kunne forlange sine Klager over Vigningen paa Kjendte — istedetfor af den almindelige Overligningskommission — af en Overskattekommission, bestaaende af et Medlem af Overligningskommissionen i den Kommune, over hvis Skatteligning der klages, hvilket denne selv udvælger, og 2de af Amtmanden opnævnte Mænd fra Rabokommunerne. Amtmanden bestemmer, hvem der skal forrette som Formand.

Enhver Ombudspligtig, som ikke har over 4 Mile til Forretningsstedet, er pligtig til at overtage saadant Gjern.

I Tilfælde af Reiser tilkommer der Overskattekommissionens Medlemmer saadan Godtgjørelse, som for Amtsforsamlingsmedlemmer bestemt, hvilken udredes af Kommunen.

Findes Klagen ubesøiet, kan Overskattekommissionen paalægge Klageren at erstatte Udgifterne med indtil 40 Kr.

§ 54. Saavel Overligningskommissionens som Overskattekommissionens Forhandlinger føres i Vigningskommissionens Forhandlingsprotokol.

Sjette Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 55. Geistlige Embedsmænd og Alle, som ere over 60 Aar gamle, kunne undslaa sig for at forrette som Medlemmer af Amtsudvalg, Vignings-, Overlignings- eller Overskattekommission.

§ 56. Udeblivelse fra Møder i Vignings-, Overlignings- eller Overskattekommission eller i Amtsudvalg ansees efter de om Udeblivelse fra Forsamling og Repræsentantmøder gjældende Bestemmelser, dog at Bøden for Medlem af Overskattekommission eller Amtsudvalg ansættes til fra 20 til 50 Kroner.

§ 57. Den, som forsætlig ved urigtige Angivelser søger at vildlede Vignings-, Overlignings- eller Overskattekommissionen med Hensyn til Ansættelsen af hans Formue eller Indtægt, hvad

enten han derved har villet opnaa, at Ansættelsen bliver høiere 15 April. eller lavere end den virkelige, straffes med Bøder. Overtrædelsen paatales politiretsvis af det Offentlige efter Herredsstyrelsens Forlangende.

§ 58. Finder Herredsstyrelsen, at de til Bestridelse af Kommunens Udgifter paaregnede Midler ville blive væsentligt formindskede som Følge af de ved de afgivne Kjendelser stedfundne Nedsættelser, kan den bestemme, at Udregning efter ny Procenttabel skal ske for samtlige Skattepligtige.

§ 59. For Skatter have Kommunerne, lige med Statskassen, fortrinlig Ret til Udlæg i den Skattepligtiges Bo, og, forsaavidt Eiendoms-skatter angaar, tillige Panteret i den skattepligtige Eiendom, dog under Betingelse af, at der inden 6 Maaneder fra Forsaldstid gjøres Indførsel i vedkommende faste Eiendom, samt at Indførselen thinglyses paa det første eller andet Thing derefter. Indførselen udfærdiges af vedkommende Udpantningsbestyrer eller af Fogden, forsaavidt Skatterne indfordres af denne.

§ 60. Herredsstyrelsen bestemmer Betalingsterminerne. Forsaavidt angaar de paa Formue og Indtægt udlignede Skatter i Penge, kan Betaling ikke fordres førend 3 Maaneder, efterat Vigningsforretningens Udlæggelse er bekendtgjort. Betalingsterminerne for de paa fast Eiendom udlignede Skatter, der opkræves af Fogden, falde sammen med dem, der i Almindelighed ere anordnede for offentlige Skatter.

§ 61. Herredsskatter, saavel personlige som Eiendoms-skatter, forsaavidt de sidste ikke opkræves af Fogden, betales til Kommunens Kasserer eller til særstilt antagne Opkrævningsmænd. De inddrives ved Udpantning i Mangel af Betaling.

Paa Andragende af Herredsstyrelsen kan Amtmanden be- myndige Kommunens Kasserer til at afholde Udpantninger for Skatter af hvilkensomhelst Art, der skulle svares til Kommunens Kasserer.

Den Erstatning for Tab af Indtægter, nogen for Tiden i Bestilling værende Lensmand formedelst saadan Forjæining maatte findes at have billigt Krav paa, afholdes af Kommunen.

§ 62. Med Hensyn til saadanne Udgifter, som kunne falde paa Stads- og Skoleudgifter, Skoleroder, Veiroder, forsaavidt ikke Veiarbejdet in natura ved Herredsstyrelsens Beslutning er inddraget under den almindelige Kommunebestatning, samt de i Lov af 17de Juni 1869 omhandlede Bygningskommuner, forblive de gjældende Bestemmelser uforandrede, og skulle de Udredelser af faste Eiendomme, som ifølge disse kunne paalægges, holdes udenfor Beregningen ved Bestemmelsen af de kommunale Skattebyrder, som ellers kunne paalægges saadanne Eiendomme.

§ 63. Vigningsprotokoller, Kommuneregnskaber og de Ud- drag, der afgives ifølge Formandskabslovens § 21 Lit. e, skulle

15 April. indrettes efter Schemata, som anordnes af vedkommende Regjerings-Departement.

§ 64. Nærværende Lov medfører ingen Forandring med Hensyn til saadanne Afgifter, som ifølge særskilte Bestemmelser skulle svares af visse Næringer, saasom Udsalg eller Udsjænkning af Brændevin, Øl og Vin samt Landhandel.

Bestemmelserne om Afgifter til Havnevesenet (Love af 12te August 1848 og 26de August 1854) blive fremdeles i Kraft.

§ 65. For Finmarkens Landdistrikters Vedkommende bliver Loven om Kommuneskatters Udligning af 18de Mai 1860 fremdeles gjældende, dog skulle nærværende Lovs Bestemmelser om Skattepligt og om Regler for Ligning anvendes.

§ 66. Denne Lov anvendes ogsaa i de Lædesteder, som ikke have eget Formandskab for sine særskilte Anliggender.

§ 67. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar saaledes, at Forfisterne om Skattepligt og Ligning anvendes første Gang ved Fordeling af Kommuneskatter for det derpaa følgende Aar.

Alle ældre Bestemmelser om Kommuneskatter i Landdistrikterne og om sammes Ligning træde fra samme Tid ud af Kraft, forsaavidt de ikke ifølge denne Lovs Indhold fremdeles skulle gjælde.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 15de April 1882.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Dscar.

(L. S.)

R. Kiernulf.

Lehmann.

15 April.
No. 2.

Lov

om Bykommunernes Skattevæsen.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er blevet forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 30te Marts dette Aar, saalydende:

1ste Kapitel.

Om kommunale Skattepaalæg i Almindelighed og om Eiendomsstat.

§ 1. Magistraten skal inden Udgangen af September Maaned hvert Aar forfatte og til Formandskabet afgive et Overslag over

Bykommunens Udgifter og Indtægter i det følgende Aar, regnet fra 15 April. 1ste Januar, indeholdende Forslag til Beslutning om Paalæg af Byfskat.

I dette Overslag optages ogsaa Fattigvæsenets Udgifter og Indtægter.

Den hidtil anordnede særskilte Bevilgning og Udligning af Fattigskat bortfalder, uden forsaavidt de særegne Forholde, om hvilke § 36 handler, ere tilstede.

De Bestemmelser, ifølge hvilke visse Arter af Udgifter fordeles alene paa faste Eiendomme (t. Ex. Reskript 27de Juni 1734 § 4) skulle ikke være til Hinder for, at deslige Udgifter optages i det almindelige Aarsoverslag og udlignes underet med Kommunens øvrige Udgifter.

De særskilte Bestyrelser af kommunale Indretninger, navnlig Skole- og Fattigkommissionerne, skulle til Magistraten afgive sine Overslag over næste Aars Behov inden den Tid, Formandskabet bestemmer.

§ 2. Det i § 1 omhandlede Overslag skal gennemgaaes af Formandskabet og med de Bemærkninger, som fra dets Side maa blive gjorte, udlægges til almindeligt Eftersyn i mindst 8 Dage, førend det foretages til endelig Afgjørelse af Kommunebestyrelsen. Forøvrigt iagttages Bestemmelserne i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 §§ 36 og 37.

§ 3. Kommunebestyrelsen skal i Almindelighed inden December Maanedes Udgang afgive Beslutning om Bevilgninger til Kommunens Behov og om Paalæg af Byfskat for næste Aar.

§ 4. Af det samlede Beløb, der udskrives som Skat, skal i Almindelighed en Del udredes som Eiendomsstat af Bygninger og Grundeieendomme, hvad enten disse maa bestaa af bebyggede eller ubebyggede Grunde, Vandfald, Løkker, Vastetomter, Brygger, Værfter eller deslige. Det Øvrige udlignes paa Formue og Indtægt.

§ 5. Kommunebestyrelsen bestemmer, hvorvidt og hvilken Andel af Skatten der skal udredes som Eiendomsstat, og hvad der skal udlignes paa Formue og Indtægt.

Dog maa Eiendomsstaten i intet Tilfælde ansættes til mere end Tredieparten af det hele til Udligning bevilgede Beløb. Hvor saadan Skat er indført, maa den ikke igjen ophæves eller nedsættes under Tiendebelen af det nævnte Beløb. Fremdeles maa Eiendomsstaten inden disse Grændser ikke sættes enten høiere eller lavere end 1 Kr. for hvert 1000 Kr.s Tægtsum over eller under Gjennemsnitsbeløbet af kommunale Eiendomsstatter i de nærmest foregaaende 5 Aar. Med Kongelig Approbation kan dog et større eller mindre Beløb under særegne Omstændigheder for enkelte Aar besluttet udlignet som Eiendomsstat, men saadan yderligere Afvigelse kommer ikke i Betragtning ved Beregning af Gjennemsnits-

15. April. beløbet for følgende Aar. Gjennem Vedtægter, som stadfæstes af Kongen, giver Kommunebestyrelsen almindelige Forskrifter om Skattetaxter og om Førelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme.

Ved Vedtægter, som paa samme Maade gives, kan Skattebyrden formindskes for Bygninger og Grunde inden visse Dele af Byen.

Bygninger og Grunde, som høre til Fængningsværker og andre militære Etablissementer eller til Straffeanstalter eller Fængsler, fritages for Eiendomsstat. Ligeledes fritages Bygninger og Grunde, som tilhøre Fyrbæsenet, Havnebæsenet, Kanalbæsenet, det offentlige Veibæsen eller Jernbaner, som ere til almindelig Benyttelse, samt Kirker. De Fritagelser, som iøvrigt gjælde (t. Ex. Lov angaaende Beskatning af fast Eiendom i Kristiania af 17de April 1880 § 1) vedblive.

De for Kongsberg gjældende Bestemmelser anvendes fremdeles ved Beskatning af faste Eiendomme, som eies af Solbværket eller af nogen anden Staten tilhørende Indretning sammesteds, indtil en Omordning af disse Indretningers Forhold til Kommunen maatte finde Sted.

Kommunebestyrelsen bestemmer, hvorvidt Bygninger og Grunde, som tilhøre Kommunen eller Stiftelser eller Indretninger, som ere beregnede paa Kommunens Tærb, skulle være skattefrie.

Overtredelser af de til Eiendomsfattere's Betryggelse givne Forskrifter anses, forsaavidt den almindelige Straffelovgivning ikke er anvendelig, med Bøder fra 5 Kr. til 200 Kr.

§ 6. De for ethvert Sted for Tiden gjældende Regler om Eiendomsfattens Fordeling og om Skattetaxter forblive i Kraft, indtil andre Bestemmelser i Overensstemmelse med § 5 ere givne.

2det Kapitel.

Om den af Formue og Indtægt betingede personlige Skattepligt.

§ 7. Med de Begrænsninger, som følge af denne Lov, er Enhver, som bor eller har Eiendom eller Næringsdrift i nogen Kommune i Riget, pligtig til at svare Skat til Kommunen af sin Formue og Indtægt.

§ 8. Af Formue og Indtægt svares Skat til den Kommune, i hvis Distrikt den Skattepligtige bor, forsaavidt Formuen eller Indtægten ikke lovligten er at beskattes i nogen anden Kommune her i Riget (§§ 9 og 10) eller gennem nogen anden Ligning (§ 10).

§ 9. Formue i og Indtægt af fast Eiendom eller Anlæg samt Formue i og Indtægt af Næringsdrift, som knytter sig til

saadan Eiendom eller Anlæg, bestattes i det Distrikt, hvori Eien- 15 April.
dommen eller Anlægget er beliggende.

Til Eiendomme og Virksomheder, der saaledes bestattes, hen-
føres navnlig:

- a. Jordbrug og Skov samt Hus og Grund;
- b. Gænder, Damhold, Løse- og Læstepladse samt Skibsværster;
- c. Fiskevær og Salterier;
- d. Bærker, Gruber, Sagbrug, Møllebrug, Fabrikker og andre industrielle Anlæg, samt Værksteder for Haandværksdrift;
- e. Anlæg for Handel og Om sætning, hvad enten Næringen drives med særlig Hjemmel, saasom Borgerstab eller Landhandelsbrev, eller med Berettigelse som Haandværksborger, Fabrikant eller Værkseier (Lov om Handelen af 8de August 1842 §§ 9 og 14) eller i Medhold af den paa Stedet gjældende almindelige Handelsfrihed;
- f. Kontor for privat Bedrift, som pleier at holdes aabent væsentlig i samme Tid som for vedkommende Art af Forretninger sædvanligt;
- g. Gjæstgiversteder og Anlæg for Beværtning.

Udsibningsvirksomhed, som drives af Handelsborger som saadan, saavel som enhver anden Virksomhed, der betinges af Handelsborgerstab, bestattes paa det Sted, hvor den Handelende har Borgerstab eller har ladet sig indskrive som Udsibningsberettiget.

Udsibningsvirksomhed, som drives af Producent, bestattes underet med Tilvirkningsbedriften, undtagen forsaavidt Udsibningen sker i et andet Distrikt end det, hvori Tilvirkningen foregaar. I sidstnævnte Tilfælde skal lægges af den samlede Indtægt $\frac{2}{3}$ i det Distrikt, hvor Varen tilvirkles, og $\frac{1}{3}$ der, hvor den udsibes. Hvad her er bestemt angaaende Udsibning, gælder ogsaa om anden Om sætning, forsaavidt denne knytter sig til fast Anlæg.

Udsibning, som foregaar fra en Byes nuværende Havneterritorium, betragtes som foregaaet fra Byen.

§ 10. Uanvgivne Interessentstaber og Indretninger, der drive nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig og ikke bestattes efter § 9, betragtes som skattepligtige Personer og ligned i Stat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. De bestattes der af deres Formue udenfor den indbetalte Aktiekapital og af den Del af Indtægten, som overstiger sædvanlige Renter af samme. I Mangel af anden Oplysning betragtes den halve Del af den Sum, der udkommer ved at kapitalisere Udbyttets Gjennemsnitsbeløb for de sidste 5 Aar efter en Rentefod af 5 pCt., som indbetalt Aktiekapital.

Under særskilt Bestyrelse staaende Afdeling af Interessentstab eller Indretning, som omhandles i denne §, skal lægges paa det Sted, hvor Afdelingens Bestyrelse har sit Sæde, af Indtægten af den Virksomhed, som der drives.

§ 11. Forsaavidt der opstaar Tvist om, hvorvidt Formue i

15 April. eller Indtægt af Eiendom, Anlæg eller Virksomhed i Henshold til foregaaende §§ er at beskatte i andet Distrikt, end det, hvori Eieren eller Driftsforstanderen bor, eller hvori Hovedbestyrelsen har sit Sæde, og Parterne ere enige om at voldsigive Sagen, skal vedkommende Regeringsdepartement endelig afgjøre Tvisten.

§ 12. Dødsboer lignedes i Skat af Formue og Indtægt, men Konkursboer kun af Indtægten af den Virksomhed, som drives for deres Regning.

§ 13. Personer, som ikke have noget fast Opholdssted, lignedes i Skat i det Distrikt, hvor de efter sine øvrige Forhold maa antages at have sit Hjem.

§ 14. Udlænding eller udenlandsk Selskab, som her i Riget driver Bankforretning eller Forsikringsvirksomhed, beskattes af Formuen i og Indtægten af den her drevne Virksomhed paa det Sted, hvor denne foregaar.

§ 15. Fuldmægtig for Udlænding eller udenlandsk Selskab, som i nogen Kommune her i Riget driver nogen Virksomhed, der er Gjenstand for Beskatning, er personlig ansvarlig for Skatterne.

§ 16. Forpligtelsen til at betale Skat til en Kommune bestemmes efter det Forhold, hvori Nogen staar til Kommunens Distrikt den 30te September i det Aar, som gaar foran det, for hvilket Skatten lignedes. Dog skal den, som i Løbet af de sidste 12 Maanedes før 30te September i kortere eller længere Tid har været Handelsborger til nogen By, deltage i Udredelsen af Byens Skatter for næste Aar, om end hans Stilling som Handelsborger maatte være ophørt inden den nævnte Tid, medmindre Borgerstatuset er bortfaldt formedelsk Dødsfald, eller han har opgivet sit Bo.

Indvaanere af et Distrikt, som til enkelte Aarstider tager midlertidigt Ophold i et andet, blive ikke skattepligtige til dette.

§ 17. Formues- og Indtægtskat kan ikke paalægges:

- a. Staten eller Kommunen for de samme tilhørende Eiendomme og Indretninger, — den almindelige Brandforsikringsindretning derunder indbefattet;
- b. Norges Bank;
- c. Hypothekbanken;
- d. Hypothekforeninger, hvis Planer ere stadfæstede af Kongen;
- e. Universitetet og offentlige Skoler;
- f. Kirker, som eies af Menighederne;
- g. Milde Stiftelser;
- h. Selskaber og Indretninger, som ikke have Erhverv til Formaal, saasom Videnskabselskaber, Kunstforeninger, Museer og selskabelige Klubber;
- i. Det offentlige Veivæsen og Jernbaner, som ere til almindelig Afbenyttelse;
- k. Kanaler;
- l. Vandledninger, som tilhøre nogen Kommune;

m. Fremmede Magters Gesandter eller Konsuler eller hos disse 15 April. ansatte Tjenestemænd, uden forsaavidt de her i Riget have nogen deres Stilling som saadanne ubedkommende Virksomhed, Næring eller Indtægt.

§ 18. Saalænge Kongsbærgs Solbærk tilhører Staten, er Bærket i samme Udstrækning som hidtil fritaget for Skat af Formue og Indtægt.

§ 19. Koros Kobberværks Forhold til Kommunerne forbliver uforandret. Det samme gælder om andre Bergværker eller Brug med Hensyn til den Fritagelse for Bidrag til Byens Udgifter, som er betinget af, at de have eget Skole- eller Fattigvæsen.

§ 20. Dissentere forbeholdes den dem efter Lov af 16de Juli 1845 § 3 tilkommende Fritagelse for Ydelser til Statskirken og dens Betjente. Som Følge heraf skulle Ydelser af denne Art, som maatte være indbefattede i de Beløb, der skulle udlignes som personlig Skat, sættes ud af Betragtning ved Beregning af de Stattebidrag, Dissentere have at erlægge.

3die Kapitel.

Om Ligning.

§ 21. Den Del af Byffatten, som falder paa Formue og Indtægt (Fattigvæsenets Udgifter medregne) fordeles paa de Stattepligtige af en Ligningskommission, bestaaende af saamange af Kommunebestyrelsen i eller udenfor dens Midte valgte Medlemmer, som den selv bestemmer.

Kommunebestyrelsen vælger tillige et af den selv fastsat Antal Suppleanter. Valget skal i Almindelighed foregaa inden September Maanedes Udgang. Ligningskommissionen vælger selv sin Formand.

Ligningskommissionens Medlemmer forrette som saadanne i to paa hinanden følgende Aar, saaledes, at Halvdelen eller, om Tallet er ulige, velgives den mindre og den større Halvdel udtræder hvert Aar og erstattes ved nye Valg. Hvor saadan Ordning ikke tidligere er indført, skal Halvdelen eller den mindre Halvdel af de Medlemmer, som vælges første Gang efter denne Lovs Bekendtgørelse, udtræde efter et Aars Tjeneste ifølge Lodtrækning.

Suppleanter forrette kun i et Aar som saadanne. Den, der har været Medlem af en Ligningskommission, kan undslaa sig for at modtage Valg i saa lang Tid, som den, hvori han uafbrudt har forrettet som saadant.

Kommunebestyrelsen kan bestemme, at et vist Antal af Ligningskommissionens Medlemmer skal henhøre til visse Samfundsklasser, og forsaavidt Udtrædelse ifølge Lodtrækning foregaar, kan den ligeledes fastsætte, hvormange af hver Samfundsklasse, der saaledes skulle udtræde.

15 April. § 22. Med Sagttagelse af nedenstaaende Bestemmelser for-
reskriver Kommunebestyrelsen de Regler, som skulle besejles ved
Vigningen.

§ 23. Paa Formue maa ikke ligned mere end en Femte-
part af Formues- og Indtægtsskattens samlede Beløb og heller ikke
mere end 10 Kr. eller mindre end 2 Kr. 50 Dre af hvert 5000
Kr., medmindre Formuesskatten ved at ansættes til sidstnævnte Be-
løb vilde overstige en Femtepart. Smaa Formuer paa indtil 4000
Kr. kunne undtages.

Ligeledes kan undtages Husgeraad og andet Væbore, der ingen
Indtægt giver.

Formuesskatten fordeles paa Skatteyderne efter det ligefrem-
me Forhold af den Formue, hvortil hver Skatteyder af Vignings-
kommissionen ansættes.

Formuesskat kan ikke ilignes Nogen, hvis Indtægt er for ringe
til, at han deraf skal svare Skat.

§ 24. Paa Indtægt sker Fordelingen efter det ligefremme
Forhold af den aarlige Indtægt, hvortil hver Skatteyder af Vig-
ningskommissionen ansættes, dog med de Afændringer, som i Med-
hold af de følgende §§ vedtages.

§ 25. Et vist Beløb af enhver Indtægt skal være skattefrit.
Ansættelsen af dette Beløb kan bero enten alene paa Størrelsen
af den Familie, Skatteyderen har at forsyge, eller tillige paa Ind-
tægtens Størrelse.

I førstnævnte Henseende inddeles de Skattepligtige i følgende
Klasser:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke have Nogen at forsyge;

2den Klasse omfatter dem, der have 1 eller 2 Personer at for-
syge;

3die Klasse omfatter dem, der have mindst 3 og høist 5 Personer
at forsyge;

4de Klasse omfatter dem, der have 6 eller flere Personer at for-
syge.

Ugtefælle medregnes ikke, medmindre det Modsatte maatte
være bestemt, i hvilket Tilfælde de Skattepligtige, der have høist 3
eller 6 Personer at forsyge, kunne henføres henholdsvis til 2den
eller 3die Klasse.

Om det Forhold, hvori de Forsørgede ellers skulle staa til
Skatteyderen for at begrunde dennes Hensættelse til den ene eller
den anden Klasse, afgiver Kommunebestyrelsen almindelige For-
skrifter.

Familiens Størrelse den 30te September lægges til Grund
for Klassifikationen.

§ 26. Den skattefrie Del af hver Indtægt bestemmes efter
følgende Tabel:

15 April.

	3 1ste Klasse.	3 2den Klasse.	3 3die Klasse.	3 4de Klasse.
Stat forfalder ganske for den				
Del af Indtægten, som udgjør				
indtøgt	200 Kr.	320 Kr.	400 Kr.	480 Kr.
9/10 er skattefri af, hvad Ind-				
tægten udgjør over	200 Kr. men ikke	320 Kr. men ikke	400 Kr. men ikke	480 Kr. men ikke
8/10	over 400 Kr.	over 480 Kr.	over 600 Kr.	over 720 Kr.
7/10	400 —	480 —	600 —	720 —
6/10	600 —	600 —	800 —	1000 —
5/10	800 —	800 —	1000 —	1400 —
4/10	1200 —	1400 —	1800 —	2400 —
3/10	1800 —	1800 —	2400 —	3200 —
2/10	2400 —	2400 —	3200 —	4000 —
1/10	3200 —	3200 —	4000 —	5000 —
				6000

15 April.

Naar Afkortningen alene beror paa Familiens Størrelse, fradrages kun det Beløb, som efter gyldig Beslutning er aldeles skattefrit i den Klasse, hvortil Skatteyderen er henført, og ere de følgende Tal da uden Anvendelse.

Forøvrigt kan Tabellen anvendes med følgende Forandringer:

- a. De i Tabellens første Rubrik anførte Brokdele kunne nedsættes, dog saaledes, at Broken i den lavere stillede Række ikke bliver større end i nogen foregaaende. Hvis t. Ex. Broken $\frac{8}{10}$ nedsættes til $\frac{5}{10}$, saa maa ogsaa Brokerne $\frac{7}{10}$ og $\frac{6}{10}$ nedsættes til idetmindste samme Beløb.
- b. De i de øvrige Rubriker anførte Indtægtsbeløb kunne nedsættes, dog ikke med mere end fire Tiendedele. Nedsættelsen maa ske for samtlige Beløb og med lige mange Tiendedele for alle. De udfommende Tal kunne afrundes til de nærmeste, som ere delelige med 5 eller 10.
- c. De aldeles skattefrie Indtægtsbeløb kunne forhoies; dog udføres Kongelig Approbation til Beslutningens Gyldighed. Intet Tilfælde kan dog den skattefrie Indtægt ansættes højere end til 600 Kr. i første, 800 Kr. i anden, 1000 Kr. i tredje og 1200 Kr. i fjerde Klasse.

§ 27. Udenbysboende, der ifølge §§ 9 og 10 ere skattepligtige, henføres uden Hensyn til deres Families Størrelse til 2den Klasse.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til den Klasse, som Kommunebestyrelsen bestemmer.

For Handelsfirmaer og andre navngivne næringsdrivende Selskaber er det hele Tal, som udfommer, naar Antallet af de Personer, som alle Deltagere have at forsyge, deles med Deltagernes Antal, bestemmende med Hensyn til den Klasse, til hvilken de skulle henføres.

§ 28. Der kan fastsættes et mindste Beløb af Skat, som Enhver, der efter de forøvrigt vedtagne Regler er skattepligtig af sin Indtægt, har at erlægge, om end hans Skat ved ligesvem Anvendelse af Reglerne vilde blive mindre. Dette Beløb maa ikke overstige 2 Kr.

§ 29. Naar Kommunebestyrelsen første Gang har fattet nogen saadan Beslutning om Regler for Skatteligning, som i de foregaaende §§ omnævnt, bliver en Afskrift deraf at tilstille vedkommende Regjeringsdepartement, som har at paaase, at den er i Overensstemmelse med denne Lov. Findes i noget Punkt en saadan Overensstemmelse ikke at være tilstede, bliver Kommunebestyrelsen hermed at gjøre bekendt, og hvis den ikke er villig til at foretage den forlangte Rettelse, blive de fornødne Regler at udfærdige af Departementet. Kommunebestyrelsen kan dog ved Rettergang saa afgjort, hvorvidt de af samme vedtagne Regler, som stemmende med Lov, ere gyldige. Smidlertid gjælder, hvad der af Departementet

er forefæret. Saadanne Sager, hvori Forligsmægling bortfalder, 15 April anlægges mod Departementet, og Underrettens Dom paaantes i Tilfælde umiddelbart til Høiestret.

Den Skattepligtiges Udgang til ved Rettergang paa sædvanlig Maade at lade prøve Lovligheden af de anvendte Vigningsregler er ham forbeholdt.

§ 30. De Regler for Skatteligningen, som i Henhold til Lov om Udligning af Bystat m. B. af 22de Juni 1863 eller nærværende Lov ere udfærdigede enten af Kommunebestyrelsen, med eller uden Kongelig Approbation, eller af vedkommende Regjeringsdepartement, maa ikke senere uden Kongelig Approbation forandres.

§ 31. Vigningskommissionen har for enhver Skattepligtigs Vedkommende at fastsætte den Formue og den Indtægt, hvorefter han skal betale Skat, samt den Klasse, til hvilken han skal henføres.

Den har tillige at besørge udregnet den Skat, som efter de fastsatte Forholdstal falder paa enhver Skattepligtig. Vigningskommissionen er berettiget til at erholde Godtgørelse til Lønnet Medhjælp.

§ 32. Formuen ansættes til det Beløb, som den 30te September efter gjængse Priser antages at have været den virkelige Værdi af den Skattepligtiges rørliche og urørliche Eiendom samt udestaaende Fordringer efter Fradrag af den ham paahvilende Gjæld.

Ved Ansættelse af Formue i Eiendom eller Anlæg, som ifølge § 9 beskattes særskilt, skal fra den antagne Værdi drages Gjæld til et Beløb, der skjønnes at staa i samme Forhold til Værdien som Beløbet af Eierens hele Gjæld til den samlede Værdi af hans rørliche og urørliche Eiendom samt udestaaende Fordringer.

I Mangel af tilfredsstillende Oplysning betragtes Eiendommens eller Anlæggets halve Værdi som Eierens Formue i samme. Til Formue henregnes ikke Kapitalværdi af Indtægter, der ophøre med den Berettigedes Død, saasom Livrente og Pension.

§ 33. Indtægten ansættes til det Beløb, som den Skattepligtige i det sidst forløbne Aar, regnet til 30te September, antages i Virkeligheden at have indbundet i Penge eller Penges Værdi.

Til Indtægt regnes saaledes, hvad der oppebæres som Rente, Livrente og Pension, samt enhver Fordel, som er bunden af Eiendom eller ved Arbejde eller Virksomhed, hvad enten det Bundene maatte bestaa i Underhold, Klæder og Husly eller i andet, som er anvendt til egen eller Families Nytte eller Behagelighed eller til Udvidelse af Næring eller Drift eller til Formuesforøgelse.

Foraaibidt angaar Næringsveie, hvis aarlige Afkastning er foranderlig, ansættes Indtægten til det Udbytte, Næringen efter dens Værdi og Omfang antages Aar om andet at kunne give. Fra det antagne Bruttobeløb af Indtægten drages, foruden Renter af Skatyderens Gjæld, alle Udgifter, der ere paadragne

15. April, til Jndtægts Erhvervelse. Til Afdrag kommer saaledes:

a. Driftsomkostninger, derunder indbefattet Lønninger, men ikke Udgifter til den Skattepligtiges og Families Underhold og Beskjæftigelse eller til Bolig for ham og hans Husstand.

b. Udgifter til almindelig Vedligeholdelse og Forsikring af Huse samt lignende Udgifter til Skibe og andre som Driftsmidler benyttede faste eller rørlege Eiendele, men ikke til Husgeraad og lignende, der bruges i den Skattepligtiges eller hans Families Bopæl eller Husholdning.

c. Leie-, Brugs- eller Forpagtningsafgift og lignende Udredelser.

d. Udgifter ved Bestyrelse af Embede eller Bestilling samt Pensioner eller andre Byrder, der maatte paahvile samme.

Til Jndtægt henregnes ikke tilfældige Formuesforøgelser, saasom ved Arv eller Gave.

§ 34. De Summer, der opføres som Formue, kan Vigningskommissionen afrunde saaledes, at de opføres med det nærmeste Antal Kroner, der er deleligt med et Tal, som ikke maa være større end 500, naar Formuerne ikke overstige 5,000 Kr., 2,000, naar de ere over 5,000, men ikke over 20,000 Kr., 5,000, naar de ere over 20,000, men ikke over 150,000 Kr. og 20,000, naar de ere over 150,000 Kr.

Ligeledes kunne de Summer, der opføres som Jndtægt, afrundes til et Antal Kroner, der er deleligt med et Tal, som ikke maa være større end 250, naar Jndtægten ikke overstiger 5000, — 500, naar den er over 5,000, men ikke over 15,000 Kr. og 2,000, naar den er over 15,000 Kroner.

Naar en Formues eller Jndtægts sande Størrelse ligger midt imellem tvende Tal, der ere delelige med den vedtagne Divisor, bliver den at henføre til det mindste af disse to Tal.

Nogen anden Afvigelse maa ikke af nogen som helst Grund gøres hverken til Forhøielse eller Nedsættelse af den Formue eller Jndtægt, som opføres.

Derimod kan Vigningskommissionen, naar Udredelsen af den fulde Skat antages paa Grund af særegne Omstændigheder at ville falde særdeles trykkende for eller af andre Grunde særdeles ubillig imod nogen Skatteyder, herom gjøre Forestilling til Kommunebestyrelsen, der saavel i dette Tilfælde, som naar deslige Omstændigheder maatte indtræde, efter at Vigningskommissionens Forretning er tilende, eller af denne ikke har været taget i Betragtning, afgjør, hvorvidt den hele Vedkommende paahvilende Skat eller nogen Del deraf skal bortfalde.

Naar det, efterat de Skattepligtiges Formue er fastsat, findes, at den Sum, som efter den ifølge § 23 tagne Beslutning skulde udlignes paa Formuen, udgjør mere eller mindre, end efter samme § tilstedeligt, skal Vigningskommissionen foretage den fornødne Ret-

telse saaledes, at det paa Formuen falvende Skattebeløb fastsættes 15 April til et med 10 deleligt Antal Dre for hvert 5,000 Kr. Formue.

§ 35. Handelsfirmaer og andre næringsdrivende Selskaber, som bestaa af navngivne Personer, lignedes underet, medmindre Medlemmerne forlange at lignedes særskilt og derhos give de til saadan særskilt Vigning fornødne Oplysninger om deres indbyrdes Forhold til Interessentskabet.

§ 36. Naar Sogne eller Dele af en By med behørig Hjemmel danne egne Afdelinger med Hensyn til offentlige eller kommunale Indretninger, saasom Kirke- og Skole- eller Fattigvæsen, blive de saadanne Indretninger vedkommende Udgifter særskilt at fordele paa de Skattepligtige i hver Afdeling efter de ved den almindelige Vigning for Byen stedfundne Ansættelser af Formue og Indtægt.

Paa lige Maade fordeles den Part af en Vys Fællesudgifter, der falde paa Værk, Brug eller Fabrik, som er fritaget for Bidrag til Byens almindelige Skole- eller Fattigvæsen.

Fornødne Bestemmelser om de Vædringer, hvormed denne Lov maa anvendes ved Bevilgning og Udligning af Udgifter ved Indretninger, der ere fælles for flere Kommuner eller Dele af saadanne, afgives af Kongen.

§ 37. Vigningsforretningen skal i Almindelighed være tilendebragt inden Udgangen af Februar Maaned. Forhandlingerne indføres i en af Formandskabets Ordfører autoriseret Protokol.

En Afskrift af Vigningsforretningen udlægges til almindeligt Eftersyn, hvilket bekendtgøres paa sædvanlig Maade.

§ 38. Klager over Vigningen maa, for at komme i Betragtning, indgives skriftligt til Vigningskommissionens Formand inden 2 Uger, efterat Vigningsforretningens Udlæggelse er bekendtgjort.

Klage kan gaa ud paa enten:

- a) at Klageren urettelig er skattefreet, er skattefreet efter en for høi Ansættelse af Formue eller Indtægt eller henført til en for høit beskattet Klasse; eller
- b) at nogen anden Skattepligtig er skattefreet efter en for lav Ansættelse eller henført til en for lavt beskattet Klasse eller uretteligen forbigaaet.

Klage af sidstnævnte Art maa, for at komme i Betragtning, være fremført af En eller Flere, hvis paalignede Skat udgjør idetmindste enten 200 Kroner eller 5 pCt. af, hvad der i det Hele er udlignet.

Begge Arter af Klager skulle indeholde bestemte Paaastande, støttede til Forklaringer om de efter Klagerens Formening sande Forhold.

Vigningskommissionen har at tage Klagerne under Overveielse og efter Omstændighederne at anstille yderligere Undersøgelser samt ved Kjendelse, som i Korthed skal begrundes, at afgjøre enhver Klage

15. April. især; dog kan ingen forhoiet eller ny Ansættelse ske i Anledning af saadan Klage, som omhandlet under Vitr. b, førend der har været givet vedkommende Skattepligtige Anledning til at udtale sig.

Om Udsaldet udfærdiges en Forklaring, der udlægges til Eftersyn, hvorom Bekjendtgjørelse sker paa sædvanlig Maade.

§ 39. Vigningskommissionen besørger selv eller ved den for Kommunens Regning antagne Medhjælp de nye Udregninger, som dens egne, Overligningskommissionens eller Overstattekommissionens Kjendelser maatte foranledige, og anvender herved den ved Hovedligningen benyttede Procentberegning.

§ 40. Det paaligger enhver Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd at gaa Vigningskommissionen tilhaande med de Oplysninger, han er istand til at meddele.

4 d e K a p i t e l.

Om Baaante af Vigningskommissionens Kjendelser.

§ 41. Samtidigt med Valg af Vigningskommission har Kommunebestyrelsen aarligt at vælge en Overligningskommission, bestaaende af saamange Medlemmer, som ved Kommunebestyrelsens Beslutning bestemmes. Kommunebestyrelsen udvælger tillige et af den selv fastsat Antal Suppleanter.

Mindst en Trediedel af Overligningskommissionens Medlemmer skal henhøre til de i Byen boende største Skatteydere. Hertil henregnes de 12 valgbare Mænd, som ved den foregaaende Vigning ere paalagte de hoieste Skatter, samt de Flere, som maatte være lignede i ligesaa hoi Skat som nogen af dem, der maa medtages for at fylde Tallet. Til de største Skatteydere henregnes derhos Enhver, som er ansat til aarlig Indtægt af 12,000 Kr. eller derover.

Magistraten skal betimeligen før Valget tilstille Formandskabet en Fortegnelse over dem, der ifølge denne Bestemmelse skulle henregnes til de største Skatteydere.

Overligningskommissionen vælger selv sin Formand. Dette Valg bekjendtgjøres paa sædvanlig Maade.

§ 42. Vigningskommissionens Afgjørelse af indkomne Klage kan af Klageren eller paagældende Skattepligtige anhangiggjøres for Overligningskommissionen ved skriftlig Besværing, som maa være afgivet til Formanden inden 8 Dage fra den Tid, da Udlæggelse af Forklaring om Udsaldet af Vigningskommissionens Kjendelse blev bekjendtgjort.

Overligningskommissionen har ved Kjendelse, som i Northed skal begrundes, at afgjøre de til den indkomne Klager og derunder at bestemme den Formue og Indtægt, hvorefter Skatten skal beregnes, samt den Klasse, hvortil vedkommende Skatteyder skal henføres.

Naar noget Medlem af Ligningskommissionen til Protokollen 15 April har erklæret, at han anser en Skatteyder at være af Pluraliteten ansat til en for ringe Formue eller Indtægt eller henført til en for lavt beskattet Klasse, og derhos har forlangt Overligningskommissionens Afgjørelse, kan denne forhøje Ansættelsen eller henføre Skatteyderen til en højere beskattet Klasse, om end ingen Klage er indkommet, dog først efter at der har været givet Skatteyderen Anledning til at udtale sig.

Overligningskommissionens Forretning skal være tilendebragt senest 6 Uger efter Udløbet af Paaankningsfristen.

§ 43. Udenbysboende, som er lignet i Skat i Henhold til §§ 9 og 10, kunne forlange sine Klager over Ligningen paakjendte — istedetfor af en almindelig Overligningskommission — af en Overstattekommission, bestaaende af et Medlem af Overligningskommissionen i den Kommune, over hvis Skatteligning der klages, hvilket denne selv udvælger, og tvende af Amtmanden opnævnte Mænd fra Nabokommunerne eller fra andre Byer. Anken anhangiggjøres inden den i § 42 fastsatte Tidsfrist for Amtmanden, der foranstalter det Forbudne til Overstattekommissionens Sammensætning og derefter oversender Sagen til endelig Afgjørelse af denne.

Indbefatter Amtsdistriktet alene en Bykommune, eller finder Amtmanden det ellers nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at der tilforordnes Overstattekommissionen Medlemmer fra et andet Amtsdistrikt, henvender han sig til en anden Amtmand med Begjæring om Opnævnelse.

Stedets Amtmand bestemmer, hvem der skal forrette som Formand.

Enhver Ombudspligtig, som ikke har over 4 Mile at reise til Forretningsstedet, er pligtig at overtage saadant Gjern.

§ Tilfælde af Reiser tilkommer der Medlemmerne saadan Godtgjørelse, som for Amtsformandskabsmedlemmer bestemt, hvilken uddrødes af Kommunen.

Indes Klagen ubesjoi, kan Overstattekommissionen paalægge Klageren at erstatte Udgifterne med indtil 40 Rr.

§ 44. Saavel Overligningskommissionens som Overstattekommissionens Forhandlinger føres i Ligningskommissionens Forhandlingsprotokol.

5te Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 45. Geistlige Embedsmænd og Alle, som ere over 60 Aar gamle, kunne undslaa sig for at forrette som Medlemmer af Lignings-, Overlignings- eller Overstattekommissionen.

§ 46. Udeblivelse fra Møder i Lignings-, Overlignings- eller Overstattekommission ansees efter de om Udeblivelse fra Formands-

15 April. og Repræsentantmøder gjældende Bestemmelser, dog at Bøden for Medlem af Overskattedekommisssion ansættes til fra 20 til 50 Kr.

§ 47. Den, som forsætliggen ved urigtige Angivelser søger at vilbiede Lignings-, Overlignings- eller Overskattedekommisssionen med Hensyn til Ansættelsen af hans Formue eller Indtægt, hvad enten han derved vil opnaa, at Ansættelsen bliver høiere eller lavere end den sande, straffes med Bøder. Overtrædelsen paatales politiretsvis af det Offentlige, dog kun efter Kommunebestyrelsens Forlangende.

§ 48. Finder Kommunebestyrelsen, at de paaregnede Midler til Bestridelse af Kommunens Udgifter ville blive væsentlig formindskede ved de Redskættelser, som skulle foregaa ifølge Lignings-, Overlignings- eller Overskattedekommisssionens Kjendelser, kan den bestemme, at Udregning efter ny Procenttabel skal ske for samtlige Skattepligtiges Vedkommende.

§ 49. For Skatter have Kommunerne, lige med Statskassen, fortrinlig Ret til Udlæg i den Skattepligtiges Bo, og, forsaavidt Eiendoms-skatter angaar, tillige Panteret i den skattepligtige Eiendom, dog under Betingelse af, at der inden 6 Maaneder fra Forsaldstid bliver gjort Indførsel i vedkommende faste Eiendom samt at Indførselen thinglyses paa det første eller andet Thingdøst.

Indførselen udfærdiges af vedkommende Udvaltningsbestyrer.

§ 50. Kommunebestyrelsen bestemmer Betalingssterminerne, dog kan den paa Formue og Røring udlignede Skat ikke fordres førend en Maaned efter at Ligningsforretningens Udlæggelse er bekiendtgjort.

§ 51. Byfskatter, saavel personlige som Eiendoms-skatter, betales til Kommunens Kæmmer eller Kassierer eller til særskilt antagne Dykrævningsmænd. De inddrives ved Udvaltning i Mangel af Betaling.

Paa Andragende af Kommunebestyrelsen kan Amtmanden be-myndige Kæmmeren eller Kassierer til at afholde Udvaltninger for Skatter af hvilkenomhelst Art, der skulle svares til Kommunens Kasser. Den Erstatning for Tab af Embedsindtægter, som nogen for Tiden i Embede værende Byfoged formedelt saadan Forføining maatte findes at have billigt Krav paa, afholdes af Byfskassen.

§ 52. Ligningsprotokoller, Kommuneregnskaber og de Uddrag, som afgives ifølge Formandskabslovens § 17 Vitr. e, skulle indrettes efter Schemata, som anordnes af vedkommende Regjerings-Departement.

§ 53. Nærværende Lov medfører ingen Forandring med Hensyn til saadanne Afgifter, som ifølge særskilte Bestemmelser skulle svares af visse Røringer, saasom Udsalg eller Udsjæftning af Brændevin, Vin, Ol, Mjød og Cider, samt de Røringer, som omhandles

i Love for Kristiania af 17de August 1848 og 26de Mai 1866 15 April. og for Rigets øvrige Kjøbstæder af 17de Juni 1869. De Mindsteskatter, som ere dem paaagte, der gjennem Borgerstab have erhvervet Ret til at drive almindelig borgelig Næring, vedblive uforandrede (Lov 8de August 1842 § 29 og 14de April 1866 § 5). Det samme gjælder om den ved Reskript af 1ste Marts 1805 § 1, bekendtgjort ved Cancelli-Promemoria af 19de Marts næstefter fastsatte Afgift af $\frac{1}{4}$ pCt. af alle faste Eiendomme og Skibe, som sælges i Algershus Stifts Kjøbstæder, samt af Løsøre, som der sælges ved Auktion.

De om Afgifter til Havnevesenet gjældende Bestemmelser (Love 20de August 1842, 12te August 1848, 26de August 1854 og 17de Juni 1869) blive fremdeles i Kraft.

§ 54. Denne Lov anvendes i Kjøbstæderne og i de Lædesteder, som have egne Formandskaber for sine særskilte Anliggender.

§ 55. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar saaledes, at Forfristerne om Skattepligt og Vigning anvendes første Gang ved Fordeling af Kommuneskatter for det derpaa følgende Aar. Alle ældre Bestemmelser om Vigning af By- og Fattigskat træde fra samme Tid ud af Kraft, forsaavidt de ikke ifølge denne Lovs Indhold fremdeles skulle gjælde.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 15de April 1882.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Décar.

(L. S.)

R. Kierulf.

Lehmann.

Kongelig Resolution

15 April.

af 15de April.

Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dands, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokketid om Aftenen gjøres gjældende for Trønsens Herred, Nordlands Amt.

15 April.

Kongelig Resolution

af 15de April.

Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Rørlighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dands, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Dphor til et bestemt Klokketiet om Aftenen, hvilke ved Kongelig Resolution af 16de Januar 1864 ere gjorte gjældende for endel Gaarde i Sparbo Herred, Nordre Thronhjems Amt, gjøres for Fremtiden gjældende ogsaa for den øvrige Del af bemeldte Herred.

15 April.

Kongelig Resolution

af 15de April.

De ved Høieste Resolution af 23de December 1881 for Ladestedet Horten stadfæstede Vedtægter angaaende forstjellige under Ordens- og Sædelighedspolitiet hørende Anliggender samt Afgift af visse Næringer gjøres gjældende for den ved nævnte Resolution undtagne Del af Carljohansværns Værfts Grund, som ligger nordenfor Kanalen.

Udgiver: E. R. Bæymann.